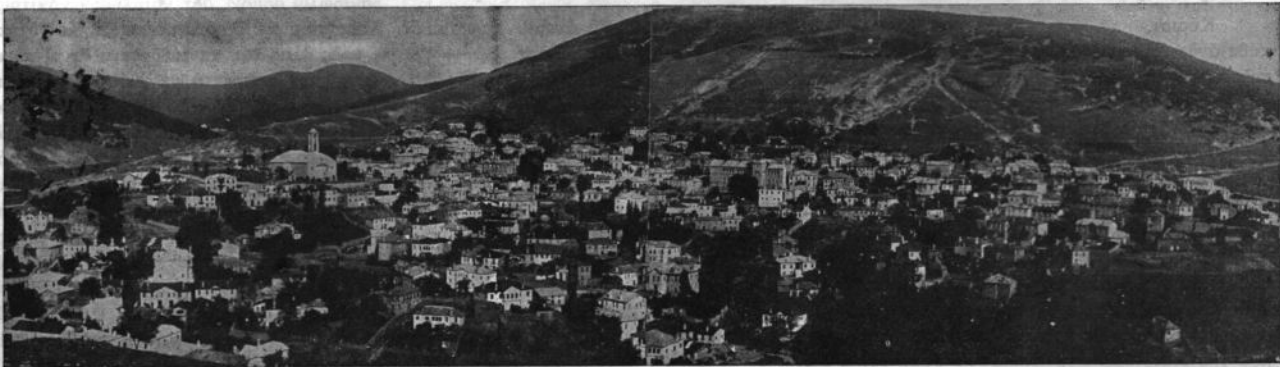

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΝΥΜΦΑΙΟΥ

Νυμφαίων—Νέβεσσα

1975
ΑΠΡΙΛΙΟΣ
Αριθμός φύλλου 18

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΝΥΜΦΑΙΩΤΩΝ "Ο ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ,,

ΕΔΡΑ: ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Όδου Χαλκῶν 11
Τηλ. 278.455

*Υπεύθυνος βάσει του Νόμου:
Τό Διοικητικόν Συμβούλιον
του Συνδέσμου Νυμφαιωτών.

*Υπεύθυνος Τυπογραφείου:
Α. Σωτηρόπουλος
Βενιζέλου 20 Θεσσαλονίκη

Ο ΜΠΕΛΚΑΝΙΩΤΗΣ

Συμπληρωθεί η έπταετία από του θανάτου ενός εκ των καλλιτέρων φίλων μου. Ήτο Γραικός, όνόματι και πράγματι. Ήτο άνθρωπος προικισμένος με ενεργητικότητα αξιοζήλευτον εις όλους τούς τομείς της κοινωνικής δραστηριότητας. Αφωσιωμένος εις την Οικογένειαν του και εις την φιλιαν γενικώτερον. Τῷ 1971 εις νεκρολογίαν μου τόν ήρώτησα: «Πού θά ξανασυναντηθώμεν; Στείλε μου γρήγορα ένα σήμα και στίγμα υπάρξεως σου. Ή σύλληψις των θά με έβοήθη εις την λύσιν πολλών άποριών. Περιμένω». Και πράγματι, όταν πρό τινος εβρισκόμην εις τό κρεβάτι της άρρώστιας μου, ήλθεν (άπό πού άραγε;) ό φίλος μου Άνδρέας. Μοῦ παρεστάθη ή ψυχή του επί διήμερον. Ή συμπάραστασις του φίλου μου υπήρξε δι' έμέ μία φευγαλέα άκτις φωτός, ήτις μοῦ άπεκάλυψε μίαν μικράν πτυχήν ενός «Χώρου», πέραν εκείνου εις τόν όποιον ζάμεν ως άνθρωποι προσωπικότητες. Ετόνωσε σχετικήν σκέψιν μου... Τού ειχον ύποσχεθῆ κάποτε νά γράψω κάτι διά την Ιδιαιτέραν του Πατριδα, την όποιαν έλάτρευεν. Αί γραμμαί πού θά έπακολουθήσουν είναι πιστίς μου, αλλά είναι και τήρησις της ύποσχέσεώς μου ταύτης.

Λοιπόν εις τό μεσοχώρι του Νυμφαίου στο πεζούλι του καφενείου «Ναύαρχος» έγινετο καυγάς. Διά την άκρίβειαν έγινετο μία θορυβώδης συζήτησις μεταξύ Βλάχων. Και, ως γνωστόν, τρεις Βλάχοι κάμουνον ένα παζάρι. Ό Ναύαρχος έθεσε τό έρώτημα: «Ποιός είναι ό πλησιέστερος συγγενής; Ό εξάδελφος ή ό άνεψιός;» Εδίδοντο πολλάί και διάφοροι άθρον και Άσπρόγεια. Αί Κοινότητες αύται ήσαν, κατά τόν άείμνηστον «Πάππον Φισταν», οι έπτά σωματοφύλακες της Νύφης ΝΙΒΕΑΣΤΑ, νύν Νυμφαίου. Οι Τουρκοί υπό την έλξιν, γοητείαν και άρχοντιάν της κομπολέως μας την ειχαν μέχρι τῷ 1912 έδραν Μηντοβρι («Επάρχου»). Και οι έπτά αυτοί Γείτονες μας ήσαν πάντοτε καλοί μαζί μας. Πρόθυμοι, έξυπνητικοί, ευγενείς, ειλικρινείς. Εάν όμως έτίθετο ζήτημα προτιμήσεως ενός εξ αυτών, δέν ξεόρω διατι, αλλά είμαι βέβαιος ότι τό μήλον της προτιμήσεως έδίδετο πάντοτε εις την Μπελκαμένην. Μάς έχώριζε και μάς ήσανον με αυτήν τό μεγάλο βουνό της Τζέννας. Και όπως είναι φυσικόν, εκείνον πού αγαπάς ιδιαίτερω, με αυτόν μαλώνεις συχνότερα. Αίτια των προστριβών μας ό ούδέποτε έπιτευχθείς άκρίβης καθορισμός των

ΑΝΔΡΕΑΣ Α. ΓΡΑΙΚΟΣ
Έκ Δροσοπηγής - Μπελκαμένης
Φλωρίνης
1903 - 1968

άπαντήσεις. Ξαφνικά ό γερνότερος έθεσε τέλος εις την συζήτησιν. «Είναι ό Γείτονας». Και πράγματι έτσι είναι και ισχύει όχι μόνον διά τας Οικογενείας των Άνθρώπων, αλλά και διά τούς Οικισμούςαυτών. Τό ΝΥΜΦΑΙΟΝ περαιοιχιζεται γειτονικά από την Περικοπήν, την Δροσοπηγήν (Μπελκαμένην), τό Φλάμπουρον, Άετόν, Άγραπηδιές, Σκληρόν μεταξυ των δύο φιλικών Κοινοτήτων. Ή διαφωνία μας ήτο μάλλον θέμα εγωισμοῦ. Τό επίδικον δέ μέρος ήτο κυρίως ή «χαράδρα Τσακαλάρωφ». Αύτη διακρίνεται διά την άγριότητα του πυκνού δάσους. Ένα τέτοιο τοπίον ήρμοζεν και διά τό τέλος ενός εκ των πλέον άγριων Κομιτατζήδων. Εκεί σκοτώθηκεν ό Αρχικομιτατζής Τσακαλάρωφ και διελύθη ή όδοηκονταμελής συμμορία του. Κνηγοόμενος τῷ 1913 από τούς γενναίους Άνδρας τας «Ιερών Λόχων» Φλωρίνης, Νεγκοβάνης και Μπελκαμένης έτρεχε νά σωθῆ προς τά βουνά της Νεβέσκης, αλλά αι όμοβροντίαι του Ίεροῦ Λόχου της Νεβέσκης από τά «Λαπούσια» και τά «Κελάρια» τόν καθήλωσαν εις την χαράδραν, όπου και εύρηκε τόν θάνατον. Ή κεφαλή του Τσακαλάρωφ μετεφέρθη εν πομπή εις τόν Σταθμόν Χωροφυλακής μας και τοποθετηθεῖσα επί πασσάλου παρά την έξώπορταν (ήμουν παρών και εγώ) άπηθανάτισθη υπό του φωτογράφου Θ. Νέρου. Ή παρέα μου έξηλεύαμεν και έθαναμάζαμεν τούς με μαρτίνας, γκράδες, μούζερ και μάλιγχερ όπλισμένους Ιερολοχιτας της Πατριδος μας. Άξίζει τόν κόπον νά γίνῃ ιδιαίτερα μελέτη διά την σκοπιμότητα και χρησιμότητα ιδρύσεως την εποχήν εκείνην των διαφόρων «Ιερών Λόχων» οι όποιοι κατά γενικήν όμολογίαν απέδωσαν θαυμάσιον εθνικόν και πατριωτικόν έργον. Ή ως άνω λοιπόν «χαράδρα Τσακαλάρωφ» ενέχει ιστορικήν τοπικήν άξίαν και κακώς μετεβαπίσθη Είναι τόπος πού θά δηλώνη πάντοτε τόν θρόλον των «Ιερών Λόχων» των Μακεδόνων του Νομού Φλωρίνης και θά επισημαίνῃ την στυγνήν πραγματικότητα της υπό της Θείας Προνοίας καθοριζομένης τύχης και εκβάσεως των κακών ανθρώπων. Ή λέξις «Τσακαλάρωφ» είναι άπλως δηλωτική της έννοιας «αιμοσταγός σκληροῦ ανθρώπου». Δι' αυτήν λοιπόν την χαράδραν έμαλώναμεν οι δύο Γείτονες. Κατά τά άλλα ό σεβασμός ήτο άμοιβαίος. Εάν τό ΝΥΜΦΑΙΟΝ έχρημάτισεν «Άνώτερον κέντρον του Μακεδονικού Άγώνος», ή ΜΠΕΛΚΑΜΕΝΗ ήτο τό ασφαλέςτερον «Καταφύγιον» των Έλλήνων Άνταρτών μας. Οι Κάτοικοι νης όμιλοῦν την Έλληνικήν, την Βλαχικήν και την Άρβανίτικην. Άπεδείχθησαν και άνεδείχθησαν άνέκαθεν και πάντοτε θαυμάσιοι Έλληνες και όπτεροχοι Πατριώται. Ή Μπελκαμένη συγκαταλέγεται ως έν από τά κυριώτερα εθνικά όρμητήρια και καταφύγια. Περιφημοί ήσαν αι «κρυψάνες» των σπιτιών της. Όλος ό πληθυσμός της διεκρίνετο διά την πειθαρχίαν του και πίστιν εις τόν Άγώνα - Προδοσία τις εξ αυτής δέν έσημειώθη. Προσωπικός είμαι ευγνώμων προς τούς Γείτονες Μπελκανωίτας, διότι μέγα μέρος αυτών έσύχναζεν εις τό Ιατρικόν μου Σαλόνι. Οι σύγχρονοι μου Μπελκανωίται ειχαν έναν φωτοστέφανον ιδιόρρυθμον, διότι ειχαν την τύχην και την τιμήν νά μεγαλώσουν εις τά γόνατα των ενδόξων Όπλαρχηγών του Μακεδονικού Έπους, οι όποιοι έφιλοξενούντο εις τά σπίτια των Άπό τοιαύτας πηγάς φιλοπατρίας έποτισθησαν με τά ναμάτα της ιδέας της Έλευθερίας. ΕΙ; εξ αυτών των λαμπρών Πατριωτών υπήρξε και ό άείμνηστος φίλος μου ΑΝΔΡΕΑΣ ΓΡΑΙΚΟΣ. Αί όλίγαι μου αύται γραμμαί είναι μία άπόσις φόρου άναμνήσεως προς έναν φίλον, διά νά άγάλλεται ή ψυχή του.

Ν. ΦΙΣΤΑΣ, Ιατρός

Χαιρετιστήριο μήνυμα

Πρός τὸ Νέον Κοινοτικὸν Συμβούλιον Νυμφαίου.

Κύριοι,

Ὁ κάθε ἄνθρωπος ποὺ θέλει νὰ δλοκληρωθῆ ὡς ἄτομον ἐν τῇ Κοινωνίᾳ πρέπει νὰ ἐνδιαφερῆται διὰ τὰ κοινά. Οἱ Νεβεσκιώται ἀνέκαθεν ἦσαν ὑπερήφανοι, διότι ἐγεννήθησαν εἰς ἕναν τόπον ποὺ διεκρίθη εἰς τὸν ᾧρον τῆς Μακεδονίας κατὰ τὴν δύσκολον ἰδίωσιν περιόδου τῆς δουλείας τοῦ Ἑθνους ἡμῶν ὑπὸ τοὺς Τούρκους. Οὕτως ἡ ἀγάπη τῶν Νυμφαιωτῶν τῆς σήμερον διὰ τὴν Γενέτειραν τῶν ἔχει γίνῃ παράδοσις. Ἡ κάθοδος εἰς τὸν ἀγῶνα πρὸς ἀνάδειξιν τῆς νέας Κοινοτικῆς Ἀρχῆς δύο Συνδυασμῶν ἐκ πέντε μελῶν ἕκαστος ἀποτελεῖ γεγονός ἀξίον προσοχῆς, διότι αὐτὸ καὶ μόνον εἶναι ἀρκετὸν διὰ νὰ δώσῃ τις τὸν προσήκοντα ἔπαινον εἰς ὄλους τοὺς συναγωνισθέντας, οἱ ὅποιοι ἀπέδειξαν ὅτι ἐμποροῦνται ἀπὸ ἐνδιαφέρον πρὸς τὴν Πατρίδα. Χαιρετίζω λοιπὸν τὴν ἀναδείξιν τοῦ νέου Κοινοτικῆς Συμβουλίου με θερμὰς εὐχὰς ὑπὲρ τοῦ καλοῦ τῆς Πατρίδος μας. Σημειῶνω ὅμως ὅτι ἡ ἐπιτυχία τῶν αὐτῆ δὲν ἀποτελεῖ τεκμήριον ὅτι οἱ ἀποτυχόντες δὲν εἶναι ἱκανοὶ ἢ ἴσως καὶ ἱκανώτεροι. Ἄπαντες οἱ κριθέντες ὑπὸ τοῦ Λαοῦ ἔχουν νὰ παρουσιάσῃ τίτλους δράσεως ἀναφαιρέτους καὶ πρέπει νὰ μὴ διαφεύγῃ παντός, ὅτι ἐπὶ τῆς ἐκλογικῆς πλάστιγγος ἔχουν ἐπίδρασιν πλεῖστοι ὅσοι παράγοντες ἄσχετοι τελείως μετὰ τὴν ἱκανότητα τῶν ὑποψηφίων. Τὸ θέμα μου ὅμως τῆς σήμερον εἶναι καὶ ἄλλο. Δηλαδή προέχει ὄλων ἡ σωτηρία τοῦ Νυμφαίου. Αἱ περιστάσεις ἐπιβάλλουν:

1ον) Οἱ Ἐπιτυχόντες πρέπει νὰ ἔχουν ἐπίγνωσιν ὅτι ἀνέλαβον μεγάλην εὐθύνην, πρόσθετον τῆς συνήθους τοιαύτης, καὶ ὑπὸ τὸ βάρος τῆς ὁποίας δὲν θὰ εἶναι ἐπιτρεπτόν νὰ ἐπιδοθῶν εἰς μετακλογικοὺς πανηγυρισμούς.

2ον) Οἱ Ἀποτυχόντες πρέπει νὰ αὐτοπεισθῶσιν, ὅτι ἀπαγορεύεται νὰ δοκιμάσῃν ἐκ τῆς ἀποτυχίας τῶν πικρίαν τινά, ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς ὁποίας νὰ ἐκδηλώσῃν τάσεις φυγῆς τῶν ἀπὸ τὸ προσκήνιον.

3ον) Ἀπαίτησις ὄλων τῶν ἀπανταχοῦ Νυμφαιωτῶν καὶ τῆς ἀπροσώπου ἐννοίας τῆς κοινῆς ἡμῶν Μάννας, τοῦ Νυμφαίου, εἶναι ὅπως ὅλοι οἱ ὑποψήφιοι τῆς 30 Μαρτίου, ἐπιτυχόντες καὶ ἀποτυχόντες, ὀφείλουν νὰ ἀποτελέσῃν τὸν κεντρικὸν πυρῆνα διασώσεως τοῦ Νυμφαίου.

Τὸ θέμα ἐπείγει. Καιρὸς διὰ συζητήσεις μακροπροθέσμων προγραμμάτων δὲν εἶναι τοῦ παρόντος, Σήμερον ἐπιβάλλεται ἡ χάραξις καὶ μεθοδεύσις ἐνὸς βραχυπροθέσμου ἐπιχειρήματος πράγματος, τὸ ὅποιον θὰ καταστή ἱκανὸν νὰ διασώσῃ εἰς τὴν ἀπελπιστικὴν αὐτὴν στιγμὴν τὸ Νυμφαίον καὶ ἀργότερον θὰ δυνήθητε ὅλοι μετὰ ἄνεσιν χρόνον νὰ προγραμματίσῃτε σοβαρώτερα ἔργα. Τὸ πρᾶγμα τοῦτο εἶναι ἡ μετατροπὴ τοῦ Νυμφαίου εἰς θέρητρον τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας. Φρονεῖτε τὸ δὲν ἄρκουν αἱ φυσικαὶ καλλοναί. Δὲν ἄρκουν οἱ θησαυροὶ τῶν Ἀρχοντικῶν μας, οὔτε αἱ περγαμνὰ τῶν προγονικῶν πεπραγμένων. Χρειαζόμαστε ἔργα καὶ διαθέσεις ἀπὸ τοὺς ἐναπομεινάντας ἐν τῇ Κοιτίδι Πατριώτας καὶ ἀπὸ τοὺς ἐν διασπορᾷ. Δὲν εἶναι ἀρκετὸν νὰ εἰμεθα ἐμπλουτισμένοι ἀπὸ προγράμματα ὄρατα, ἀλλὰ ἀνεφάρμοστα. Προτείνω τὰ ἑξῆς:

1) Οἱ κατοικοῦντες σήμερον εἰς τὸ Νυμφαίον πρέπει νὰ ἀποβάλλετε τὸν ἰσχυρισμὸν ὅτι δῆθεν εἶναι μοιραῖον νὰ ἀκολουθήσῃτε εἰς τὸν δρόμον τῆς φυγῆς τοὺς διασκορπισθέντας συμπατριώτας σας. Δικαίωμα βεβαίως εἶναι νὰ μείνητε ἢ νὰ φύγετε. Ὑποχρέωσις σας ὅμως εἶναι, ἐφόσον σήμερον μένετε ἐκεῖ, νὰ μὴ παραλείψῃτε ἐκεῖνα ποὺ ἐπιβάλλεται κανονικῶς νὰ κάμνετε, καθὼς καὶ ἐκεῖνα ποὺ προσθέτως λόγῳ τῶν δυσκόλων περιστάσεων ὑποχρεοῦσθε καὶ παρακαλεῖσθε νὰ κάμνετε. Ἴδου ἕνα παράδειγμα. Παντοῦ καὶ πάντοτε, οἱ ἐνοικιασταὶ ἐνὸς διαμερισματος ἢ καταστήματος, μολοντὶ κάποιον ἡμέραν θὰ τὸ ἐγκαταλείψουν, δὲν ἀμελοῦν τὸ ἐνδιαφέρον τους διὰ τὰ ἐπιγιγνόμενα θέματα τῶν μισθωθέντων κτιρίων. Οὕτω καὶ εἰς, ποὺ εἰσθε ὄχι μισθωταί, ἀλλὰ ἰδιοκτηταί, χάριν τοῦ ἀτομικοῦ σας συμφέροντος καὶ τοῦ γενικωτέρου τοιοῦτου, πρέπει νὰ ἀσχοληθῆτε μετὰ ζῆσιν εἰς ὄλους τοὺς τομεῖς. Δηλαδή εἰς τὴν καθαριότητα, εἰς τὴν ἐπισκευὴν τῶν ἀπαραίτητων εἰς τὸν ἐμπλουτισμὸν τῶν καταστημάτων σας, εἰς τὴν μεγαλύτεραν ἀνάπτυξιν τῆς τουριστικῆς σας συνειδήσεως, εἰς τὴν μέριμναν ὑπάρξεως ὑποφερτῶν διὰ τοὺς ξένους γνωστῶν χώρων, καὶ πρὸ παντός εἰς τὴν ἀποβολὴν τοῦ χαραχθέντος ἐν τῷ ὑποσυνειδητῷ σας ἀστόχου καὶ ἀνεδαφικοῦ αἰσθήματος τῆς «προσωπικότητος» σας ἐν τῷ Νυμφαίῳ. Πρὸς τούτους, σὰν Νεβεσκιώτης ποδ εἶμαι, ξερῶ τὸ μέγεθος τῶν κληρονομηθέντων ἢ ἐπικτήτων παθῶν τὰ ὅποια ἐμφωλεῖσθαι εἰς τὴν καρδίαν μας καὶ ἐμποδίζουν τὴν λογικὴν μας νὰ ἐπιτελέσῃ τὸ ὀρθὸν καὶ τὸ χρήσιμον. Προτείνω νὰ κηρύξωμεν ὅλοι μας, χάριν τῆς Πατρίδος μας, μίαν πενταετίαν ἀποτοξινώσεως ἐκ τῶν παθῶν μας καὶ ἐφαρμογὴν ἀνακωχῆς εἰς τὰς φοβερὰς μας ἀντιζηλίας. Σὰς ὑπενωμίζω τὸ τοῦ Χριστοῦ «ὄ ἀναμάρτητος τὸν λίθον βαλέτω».

2) Οἱ Διοικοῦντες τῆς Κοινότητος νὰ ἀποβάλλῃτε τὴν ἀπαρογήτευσιν.

Νὰ ἀναμνήσκεσθε ὅτι διοικῆτε μίαν ἄλλοτε πρότυπον Κοινότητα τοῦ Νομοῦ μας. Νὰ διαλαλήτε πρὸς ὄλους τὰς κατευθύνσεις, ὅτι ἡ σύγκρισις τοῦ Νυμφαίου δὲν εἶναι νοητὴ καὶ ἐπιτρεπτὴ μετὰ γνώμονα τὴν σημερινὴν κατάστασιν, ἀλλὰ μετὰ τοιοῦτον τοῦ παρελθόντος καὶ τῆς δράσεως αὐτοῦ μαζί μετὰ τὴν σημερινὴν σας ἄοκνον προσπάθειαν. Νὰ μὴ διστάζετε νὰ ζητᾶτε δικαιοδικῶς ἀπὸ τοὺς κ. κ. Ἰθύνοντας τὸν Νομὸν μας ὄχι μόνον ἴσην μεταχείρισιν, ἀλλὰ μείζονα τοιαύτην, διότι, παντοῦ τῆς Γῆς τῶν πραγματικῶν ἀνθρώπων, οἱ ἀσθενήσαντες, ὅπως συμβαίνει εἰς τὸ φθίνον Νυμφαίον, τυγχάνουν ἰδιαίτερας νοσηλείας καὶ θερμότερας στοργῆς. Θάρρος λοιπὸν καὶ ἐργασία συστηματικῆ. Μὴ ξεχνᾶτε ὅτι τὰ ἄτομα παρέρχονται, ἡ ἐννοία ὅμως τοῦ Νυμφαίου δέον νὰ μείνῃ πάντοτε ὅπως ὑπῆρξεν ἐπὶ πέντε αἰώνας, δηλαδή δακτυλοδεικτούμενη ὑπὸ πάντων.

3) Οἱ διασκορπισμένοι ἀπανταχοῦ Νυμφαιῶται προσπαθοῦν καὶ ἀγωνίζονται ὑπὲρ τῆς ἰδιαίτερας ἡμῶν Πατρίδος. Δὲν διστάζω ὅμως νὰ τὸ πῶ, ὅτι δὲν ἔχουν ἀρθῆ ἄπαντες εἰς τὸ ὕψος τῶν περιστάσεων ποὺ διέρχεται ἡ ἱστορικὴ μας περιλαμπρος Γενέτειρα. Ὑπάρχουν μόνον ὀλίγοι ἐξαιρέσεις κατανοήσεως. Ἡ ἀλήθεια αὐτὴ ἐπιβάλλει νὰ ἐνισχύσῃν ἄπαντες τὸ ἔργον ποὺ ἐπιτελεῖ, ὄχι θορυβωδῶς, ἐπὶ εἰκοσαετίαν περίπου ὁ Σύνδεσμος τῶν Νυμφαιωτῶν.

4) Μέχρι τινὸς ἐπίστευον ὅτι ἐν τῇ Κοινωνίᾳ ὑπάρχουν μόνον δύο ἔθνη. Οἱ καλοὶ ἐνάρετοι ἄνθρωποι καὶ οἱ κακοὶ τοιοῦτοι. Μετὰ λύπης μου ἐβλεπα ὅτι συνήθως πλεονάζουν εἰς ἀριθμὸν οἱ κακοὶ, ἀλλὰ ἡμῶν αἰσιδόδοξος, διότι ἡ ἀνωτερότης τῶν καλῶν ἀνθρώπων καὶ ἡ συναίσθησις παρ' αὐτοῖς τῶν εὐθυνῶν τῶν ἐκάλυπτε καὶ ἐξουδετέρωνε τὰς κακὰς πράξεις. Ἡ πείρα μου ὅμως ἀποδεικνύει ὅτι ὁ κίνδυνος ἀπὸ τοὺς κακοὺς θὰ ἦτο πολὺ μικρὸς, ἐὰν δὲν ὑπῆρχον οἱ «ἀδιάφοροι καλοὶ ἄνθρωποι». Αὐτοὶ μετὰ τὴν ἀδιαφορίαν τους, μετὰ τὴν ἀδράνειαν τους, μετὰ τὴν ἀνυπαρξίαν τους ἀφήνουν τοὺς κακοὺς νὰ κυριαρχοῦν, διότι λείπει ἡ ἀντίδρασις. Ἔνας σύγχρονος σοφὸς Ἕλληνας ἔγραψεν, ὅτι οἱ ἀδιάφοροι καλοὶ καὶ ἐνάρετοι ἄνθρωποι στέκουν ἠθικῶς καὶ πατριωτικῶς ποῖο χαμηλὰ ἀπὸ τοὺς κακοὺς ἀνθρώπους.

5) Μόλις συνέλθητε καὶ οἱ Ἐπιτυχόντες καὶ οἱ Ἀποτυχόντες, σπεύσατε νὰ ὀργανωθῆτε καὶ νὰ διεκδικήσῃτε:

- α) Λύσιν τοῦ περιπλοκοῦ ζητήματος τοῦ Ξενοδοχείου ἢ «Νέβεσκα»
- β) Ἐξασφάλισιν καὶ κατ' ἄλλον τρόπον προσθέτου τινὸς στέγης καὶ τροφῆς διὰ τοὺς Ἐπισκέπτας τοῦ Νυμφαίου.
- γ) Ἀξιοποίησιν τῆς «Νικελίου Σχολῆς» π.χ. ὡς ξενωνος τῶν παιδικῶν ἐξοχῶν τῆς μαθητικῆς Νεολαίας τῆς Περιφέρειας.
- δ) Ἀποπεράτωσιν ἀσφαλτοστρώσεως τοῦ ὑπολοίπου τῆς ὁδοῦ Ἄετος Νυμφαίου πρὸς Βίτσι καὶ Καστορίαν.
- ε) Τοποθέτησιν αὐτοκινίτου συγκοινωνίας τουλάχιστον τρεῖς τῆς ἑβδομάδος.

στ) Ἀξιοποίησιν τῶν «Ἀρχοντικῶν» μας.

ζ) Ὑποστήριξιν καὶ προβολὴν τοῦ «Μουσείου Νυμφαίου».

η) Ἀνέγερσιν τοῦ Τουριστικοῦ Περιπτέρου.

θ) Τὸ γνωστὸν ἐνδιαφέρον τοῦ κυρίου Νομάρχου Φλωρίνης πρὸς πᾶν τὸ προοδευτικὸν νὰ βοηθήσωμεν οὕτως, ὥστε νὰ καλύψῃ καὶ τὴν Κοινότητα Νυμφαίου διὰ τοῦ χαρακτηρισμοῦ αὐτοῦ, καὶ κατὰ τύπους καὶ κατ' οὐσίαν, εἰς θέρητρον τοῦ Νομοῦ μας.

ι) Συνεχῆς σκέψιν, φροντις καὶ ἐνέργεια πρὸς τὴν κατευθύνσιν ἔξω Οἰκογενειῶν πρὸς ἐγκατάστασιν ἐν Νυμφαίῳ. Καὶ ἄλλα.

Κύριοι Σύμβουλοι τοῦ Νυμφαίου, ἐθεώρησα καθήκον μου νὰ Σὰς ὀμιλήσω μετὰ τὴν γλώσσαν τῆς εἰλικρινείας. Ἐξακολουθῶ νὰ πιστεύω ὅτι τώρα ποὺ ἡ Γενέτειρα μας περνᾷ δύσκολον καμπὴν, ἐὰν ὅλοι οἱ ἐκ Νυμφαίου καταγόμενοι διαθέσῃν ὀλίγην φροντίδα, ὅπως ἐπιδεικνύουν τοιαύτην διὰ τὰς ἀτομικὰς τῶν Οἰκογενειῶν, τότε νὰ εἰσθε βέβαιοι ὅτι δὲν θὰ τὴν ἀφήσωμεν νὰ πέσῃ αὐτὴ εἰς ἀφάνειαν. Ὑπάρχουν λόγοι οἱ ὅποιοι μετὰ ἀναγκάζουν νὰ εισηγηθῶ, ὅπως ἡ ἐκάστοτε ὑποβολὴ πρὸς λύσιν τῶν προβλημάτων τοῦ Νυμφαίου νὰ γίνεται ὅπου δεῖ μετὰ θάρρους καὶ βάσει σαφῶς προγράμματος.

Λοιπὸν, συγχαίρω - συμπάσχω καὶ αἰσιοδοξῶ.

ΣΥΣΤΑΣΙΣ

Μετὰ χαρὰν μας εἶδαμεν εἰς περιοδικὸν Ἀθηνῶν τὸ παραμῦθον «Σὰν πηγὴ ἢ ἀλεποῦ σὲ γάμο» τῆς δ/δος ΙΩΑΝΝΑΣ Δ. ΓΚΙΑΚΑ κατοικοῦ Νυμφαίου. Παρουσιάζομεν τὸ γεγονός τοῦτο ὡς παράδειγμα πρὸς μίμησιν. Συνιστῶμεν εἰς τὴν ἀγαπητὴν μας Νεολαίαν τῆς Πατρίδος νὰ συγκεντρώσῃ μετὰ προσοχὴν ὄλα γενικῶς τὰ παραμῦθια, τὰς παροιμίας καὶ τὰ τοπικὰ τραγούδια μας.

ΞΕΝΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

Ο κ. Γεώργιος Σημαντήρας, διευθυντής του Νοσοκομείου Φλωρίνης, λογοτέχνης και κριτικός, με την πολυσχιδή του δράσει αποτελεί πνευματικόν κεφάλαιον του Νομού Φλωρίνης. Τόν ευχαριστούμεν, διότι είχε την εμπνευσιν να μᾶς στείλῃ τὸ κάτωθι ἔμμετρον, τὸ ὁποῖον ἐδημοσιεύθη πρὸ τεσσαράκοντα ἐτῶν, τῆ 21-4-34, εἰς τὴν ἡμερησίαν Φλωρίνης «Βαβυλωνία», ἡ ὁποία ἦτο Σατυρική - φιλολογικὴ καὶ πολιτικὴ καὶ ἐξεδίδετο ὑπὸ τοῦ πνευματώδους κ. Σκούβαλου κάθε ἐβδομάδα μετὸ ψευδώνυμον ΚΡΗΤΣΩΤΗΣ, τὸν ὁποῖον ἐπίσης ευχαριστούμεν.

ΤΟ ΝΥΜΦΑΙΟΝ

Εἰς τοῦ Νυμφαίου τὴν Κομόπολιν τὴν ἡσυχὴν
 ποῦ εἶναι καὶ πατρίς τῶν Κροίσων τῶν συγχρόνων
 Κάποιον πνεῦμα εὐρίσκειται ἐκεῖ ἀήσυχον
 Ὁ Μιχαλάκης Σωσίδης τὴν ὥρα του σκοιτώνων.

Εἶναι ὁ γιαιτρός ὁ Λιάτσης καὶ οἱ Μερτζον δύο ἀδελφοὶ
 καὶ εἰς τὰ καφενεῖα καταστρώνουν τὰ σοφὰ των σχέδια
 πλὴν ὅμως αἰωνίως μένου ἀνεκτέλεστα γιαιτὶ
 τὰ ματαιώνει ὁ . . . Μαντζαβίνος μετὴν προπαίδεια.

Ἀποτελοῦν καὶ οἱ τέσσαρες τοῦ συνεταιρισμοῦ Συμβούλιον
 καὶ δταν περὶ αὐτοῦ καμμία διεξάγεται συζήτησις
 θαρῆς καὶ εἶναι τῆς Ἐπικρατείας Κοινοβούλιον
 καὶ τῶν θεμάτων δλων, ἐπισταμένη γίνεται ἐξουχῆσις.

Πάντοτε ὅμως τοῦ Μιχαλάκη αἱ γνώμαι εἶναι ἀσπασταὶ
 διότι στήν παρέα εἶναι σοφώτερος κατὰ κοινήν ἡμολογίαν
 ἂν καὶ «ὄστα καὶ σόρα» δὲν ἔλαβον ποτὲ . . .
 γιαιτὶ τοῦ Μαντζαβίνου αἱ ἐπιφυλάξεις δὲν χωροῦν ἀμφιβολίαν.

Αὐτὰ συμβαίνουν εἰς τὴν Κομόπολιν τῶν Κροίσων
 καὶ ἄλλα πολλὰ ποῦ τὴν ζωὴν ἐπάνω κεῖ φαιδρύνουν
 γιαιτὸ τοῦ προσεχῶς καὶ πάλιν θὰ ἀρχίσω ἀναπτύσσων
 ἂν βέβαια καὶ οἱ ἐνδιαφερόμενοι μοῦ τὸ ἐγκρίνουν.

Πρὸς τὸ παρὸν προέχει τῆς Βαβυλωνίας ἡ ἐξάπλωσις
 καὶ ἂν θὰ συμβῆ ὅπως καὶ εἰς τὴν ἀρχικὴν τῆς ἔκδοσιν
 ὀδύνη εἰς τὰ οἰκονομικά μας πλήρης ἀναστάτῳσις
 γι' αὐτὸ τῶν συνδρομῶν ζητοῦμεν τώρα τὴν ἐπ-έμβασιν.

Γιὰ τὴν Νυμφαϊώτισσαν :

Ἀγαπητές μου φίλες,

Τὸ πρόγραμμα μου διὰ τὴν ἐπιτύχῳ εἰς τὰς ἐκλογάς, ἢ μᾶλλον τὸ «σῆδιον πλεύσεως» μου διὰ τὴν κατακτῆσῳ τὸ ποθοῦμενον, εἶναι δύσκολον, διότι τὸ φορτίον τῆς Κοινότητος ἢ τοῦ Συνδέσμου μας εἶναι πολὺ βαρὺ. Ἐὰν κερδίσω καὶ ἀναλάβω τὴν ἐξουσίαν, Κύριε φύλαττε! τότε θὰ ἔχω τὴν ἀντιμετώπισῳ, πλὴν ἄλλων, καὶ τὴν ἀπειθαρχίαν τῶν Μελῶν τοῦ Συμβουλίου, τὴν ἀδιαφορίαν τῶν Μελῶν τῆς Κοινότητος ἢ τοῦ Συνδέσμου καὶ γενικὰ τὴν ὀξύτητα τῶν πολυπλόκων προβλημάτων. Ὅπως δὲ ἄκουσα εἰς τὴν τελευταίαν πολυπληθῆ Γενικὴν Συνέλευσιν τοῦ Συνδέσμου μας, ἕνας ἰατρός μας εἶπεν ὅτι φάρμακον διὰ τὰ ἀνωτέρω θὰ ἀργήσῳ τὴν βρεθῆ. Ἐπειτα, πλὴν τούτου, οἱ ὅμοιοι τῶν Γυναϊκῶν εἶναι μὲν ὀσιδεῖς, ὄρατοί καὶ σκανδαλιστικοί, ἀλλὰ ἔχουν λεπτεπίλεpton ὄψη καὶ σύνθεσιν καὶ ἀδυνατοῦν τὴν στηριξοῦν μεγάλη φορτία. Αἰτία τῆς τοιαύτης καταστάσεως τῶν ὄμων τοῦ ἀδυνάτου φύλου μας εἶναι καὶ ἡ περιποίησις αὐτῶν. Σήμερον ἡ Γυναίκα προσπαθεῖ τὴν διατηρήσῳ νεανικὸ τὸ δέρμα τῆς. Δι' αὐτὸ ἀποφεύγει τὴν ὑπερβολικὴν ἐργασίαν, τὰς συγκινήσεις, ἀγωνίας καὶ οἰονομηματώδη Ζεῖ ζωὴν τακτικὴν καὶ ἡρεμὴν. Δὲν φωνάζει, δὲν τσιρίζει, δὲν κουτσομπολεῖ, δὲν ὑβρίζει, δὲν καπνίζει. Μένει πολλὰς ὥρας εἰς τὸ ὑπαιθρον, δηλαδὴ ἐξω ἀπὸ τὸ σπιτικὸ τῆς. Κάμνει ἐκδρομάς. Ἀνεβαίνει στὰ βουνά. Φοράει πανταλόνι πρὸς προστασίαν τῆς. Δὲν παίζει χαρτιά, διότι ὁ ἐκνευρισμὸς τοῦ παιχιδιοῦ προκαλεῖ ρυτίδας εἰς τὸ πρόσωπον τῆς. Τροφοδοτεῖ τὸ δέρμα τῆς μετὸ κρέμας καὶ μετὰ ζῶντα. Λοιπὸν ὅλα αὐτὰ ἀπασχολοῦν πολὺ τὴν Γυναίκα καὶ ἔτσι δὲν τῆς μένει καιρὸς δι' ἄλλας φροντίδας.

Ἀγαπητές μου φίλες, ξαγρυπῶ δλην τὴν νύκτα καὶ διερωτῶμαι πῶς πῆρα ἔτσι ξαφνικὰ τὴν ἀπόφασιν τὴν πολιτευθῶ. Τὶ θὰ ἀπογίνω, ἐὰν κερδίσω! Δὲν ἤφην καλλιτέρα τὸν «ΑΝΔΡΑΝ» καὶ βγάλη, ὅπως πάντοτε, τὰ κάστανα ἀπὸ τὴν φωτιά! Ἀλλὰ φταίει καὶ αὐτός. Μετὰ παραμέλησε. Ἐν τῷ μεταξύ, διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον. ἰδοῦ μία σωτήριος συνταγή. «Διὰ τὴν γίνουσι οἱ ὅμοιοι τοῦ γυναικείου φύλου σκληροὶ καὶ δυνατοὶ χρειάζεται κατὰ περιόδους ΜΑΣΣΑΣ αὐτῶν μετὸ ζῶδες ἀνδρικό χερί.» Ἀλλὰ, φίλες μου, ποῦ τὴν βρεθοῦν σήμερα ἄνδρες ἴκανοὶ νά... περιποιηθοῦν τὴν Γυναίκα των!! Τὸ ἀντίθετον, μάλιστα. εἶναι πολὺ «τῆς μόδας».

Η ΒΛΑΧΑ

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Εἰς προηγούμενον φύλλον μας ἐτέθησαν ὑπὸ τοῦ Σ. α. Ν. ἐρωτήματα τῶν σχετικῶς μετὸ Νυμφαίου μας. Καταχωροῦμεν μετὰ χαρᾶς τὴν πρώτην ἀπάντησιν ἀπάντησιν τοῦ κ. Ι. Π. ΜΟΡΜΟΥΡΗΣ.

«Ἀθῆναι τῆ 4-3-75.

Ἀγαπητοὶ φίλοι, θὰ προσπαθῶσῳ ν' ἀπαντήσῳ στὰ «καυτὰ» ἐρωτήματά σας μετὸ συναίσθησι τῆς ὑπευθυνότητος ἐνὸς νέου ἀνθρώπου ποῦ δραματίζεται καλύτερες μέρες, ἀλλὰ καὶ σάν εἰδικὸς ἐπὶ θεμάτων προβολῆς. Ἡ ἐπωνυμία τοῦ οἰκισμοῦ ὅπως ἀναφέρατε εἶναι ΝΥΜΦΑΙΟΝ. Ἡ ἐπωνυμία αὕτη ὡς πλέον ἐλληνοφώνος θὰ πρέπει νὰ ὑπερισχῶσῳ ἐπισκιάζουσα πᾶσαν ἄλλη, περισσότερον ὁμοιάζουσα πρὸς Σλαβικὰς τοιαύτας, διὰ τὸν φόβον δημιουργίας ἐρωτηματικῶν περὶ τῆς Ἑλληνικότητος τοῦ τόπου μας. Ἀκολούθως ἡ διακρίσις καὶ παγίωσις τοῦ ὀνόματος «Νυμφαίου» θὰ πρέπει νὰ συνοδεύῳ κάθε ἐνέργεια τοῦ συλλόγου σας, π. χ. θὰ πρέπει νὰ γίνῳ συνειδήσις εἰς πάντας ὅτι εἶναι Νυμφαϊῳται καὶ ὄχι Νεβεσκιῳται. Ὅτιω διαχωρίζοντες τὴν θέσιν μας ἐπὶ τοῦ λεπτοῦ τούτου σημείου, θὰ πρέπει νὰ δεχθῶμεν τὴν σπουδαιότητα ὑπάρξεως ἰδιαίτερης Πατρίδος, ἐννοίας, δεκάδων συμπατριωτῶν μας ἀνὰ τὸν κόσμον. Δύνασθε δὲ νὰ στραφῆτε πρὸς αὐτούς, οἰτινες καὶ καθημερινῶς ζοῦν ὑπὸ τὸ ἄγχος τοῦ ἐπαναπατρισμοῦ. Ἀρχίσατε λοιπὸν τὰς ἐπαφάς σας ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου διὰ προβολῆς τοῦ τόπου μας. Βεβαίως αἱ μέχρι σήμερον προσπαθείαι σας χερίζουν βραβεύσεως, πλὴν ὅμως σήμερον, καὶ ἐπταετίαν δικτατορικῆς καταστροφῆς, ὄλοι αἰσθάνονται τὴν Πατρίδα πιδ κοινά.

Ἔχετε λοιπὸν τὸ ὑπόβαθρον τῶν προτέρων ἐργασιῶν σας καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰν σᾶς παρέχετε τὸ κατάλληλον κλίμα. . . . Ἀρᾶσατε λοιπὸν. Ἐμεῖς ὄλοι εἴμεθα παρὰ τὸ πλερὸ σας! Ἔτσι δημιουργεῖται τὸ πρόβλημα τοῦ πῶς θὰ ἐπιτευχθοῦν οἱ στόχοι. Νομίζομεν δὲ ἔχομεν τὴν δυνατότητα νὰ προτείνωμεν τοιοῦτους, πλὴν ὅμως αἱ ἐλλείποντο σοβαρὰ στοιχεῖα ὅπως (πληθυσμὸς, εἶδος ἐργασίας κατοίκων, διατομὲς κατοικιῶν, ἰδιαίτεροι πόροι, εἰδικὰ προϋόντα, χειροτεχνήματα, ἔθιμα, εορταὶ κ.λ.π.) Πάντως εἰς πρώτην ἐπαφὴν δυνάμεθα νὰ εἰσώμεν τὰς ἰδέας τῆς δημιουργίας λέσχης ΝΥΜΦΑΙΩΤΩΝ εἰς Θεσσαλονίκην, εἰς ἣν οἱ εὐπορύτεροι θὰ συνεισφέρουν εἰς τὴν πέντηας διὰ πολλῶν ἰσῳων. Εἰς τὰ πλαίσια δὲ τῆς λέσχης αὐτῆς θὰ μποροῦσαν νὰ δημιουργηθοῦν ἐκδηλώσεις δημοσίου ἐνδιαφέροντος, ὅπως χειμερινὰ σπῶρ, οργανωμένον κινήγιον, κατασκηνώσεσις κλπ. Βεβαίως τ' ἀνωτέρω χερίζουν καὶ προετοιμασίας ὀργανώσεως, ἀλλὰ καὶ συντονισμένης ἐποπτείας. . . . Παρὰ ταῦτα ὁ γράφων εὐρίσκειται εἰς τὴν διάθεσιν σας, φυσικὰ ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνατοτήτων του, διὰ πᾶσα παρατέρω συνεργασίαν.

Ἡμέτερος

Ι. Π. ΜΟΡΜΟΥΡΗΣ

(Γόνος οἰκογ. Οἰκονομίδη)

Γ. Ι. ΛΙΑΤΣΗΣ

Μιά ἀρχοντικὴ Οἰκογένεια τοῦ Νυμφαίου ἔχασεν ἕνα ἀπὸ τὰ ἐκλεκτὰ τέκνα τῆς. Ὁ Γεώργιος τοῦ Νάκη Λιάτσης δὲν ὑπάρχει πιδ μετὰς μας. Ἐκπεθεῖ εἰς τὴν Καστορίαν. Μειλίχιος καὶ εὐγενὴς ἐξετέλει τὸ ὑπηρεσιακὸν του καθῆκον ἀνὰ τὰς Οἰκονομικὰς Ἐφορίας τοῦ Κράτους εἰς τὸ ἀκέραιον. Βράχος ἐντιμότητος, φυσιογνωμία εὐγενικὴ, κορμοστασιὰ κυπαρισσένια, ἦτο δλοκληρωμένος ἄνθρωπος καὶ Πατριώτης, εἰς τὴν οὐσίαν, τὴν πίστιν καὶ τὴν ἰδεολογίαν. Οἱ φιλόσοφοι χαρακτηρίζουν εὐτυχεῖς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἀπέρχονται ἀπὸ τὴν κοιλάδα τῶν δακρῶν ἐν τῇ Γῇ μετὴν γεῦσιν τῶν ἀπολαύσεων καὶ τὴν ἁρμονίαν ποῦ δίδει ἡ καλλιεργημένη ψυχῆ.

Δέξου Γεῶργε τὰς ὀλίγας αὐτὰς σειράς ἀπὸ ἑνῶν παλαιῶν σύντροφων σου στὰ μαθητικά θρανία καὶ στὰ ὑψίπεδα τῆς Μικρᾶς Ἀσίας εἰς ἐνδείξιν ἀγάπης καὶ πόνου διὰ τὸν χαμὸν σου. Ἀφοῦ ἐξῆντλησες ὄλους τοὺς χυμούς τῆς ἀγωνιστικότητος, ἔπεσε σάν σωστὴ εὐθιγενὴς γκρένδα τοῦ Γουνοῦρᾶ, τῆς ὁποίας ἔφαγαν τὰς ρίζας τὰ βαλτόνερα τοῦ Λάκκου μας. Ἐνας λάτρης τοῦ Νυμφαίου δὲν θὰ γλεντήσῳ ἐρέτος σὸ δμορφὸ τὸ Ἐντερνὲ τῆς Γενετείρας μας Ἐφυγε. Πορεύσου ὀρθος, φίλε μου, εἰς τὴν μυθικὴν Βαλχάλλαν τῶν Βλάχων τῆς Νεβέσκης καὶ πάρε μετὸ σου καὶ ἕνα δάκρυ τῆς ψυχῆς μου. Αὕτη εἶναι ἡ μοῖρα μας. Ὅλα καὶ ὄλοι ἔγιναν, γίνονται καὶ θὰ γίνωσιν «Ἀναμνήσεις». Τὸ πρόβλημα εἶναι νὰ μείνουσῳ τοιαῦτα καλά. Καί, κατὰ γενικὴν ἡμολογίαν, ἡ ἀνάμνησις τοῦ Γεώργη Νάκη Λιάτσης θὰ μείνη ὡς μία ἀπὸ τὰς καλύτερας τῆς Πατρίδος μας.

Ν.Φ.

"Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΝΥΜΦΑΙΟΥ,"		ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΤΗΣΙΑΙ	
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α. ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1951 ΕΑΡΑ: Κ Α Β Α Λ Α ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Στέργιος 'Ι. Τσίρλης	ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ: Συντάξας: Ν. ΛΟΥΣΤΑΣ 'Αγ. Νικολάου 10 Τυπογραφείου: Α. Σωτηρόπουλος Βενιζέλου 20	ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Δραχμαί 100 ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Δολλάρια 15 Τιμή φύλλου δραχμαί 5 Πάσα προσφορά επί πλέον δεκτή	ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ: δραχμαί 20
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β. ΕΠΑΝΕΚΔΟΣΙΣ: 1974 ΕΑΡΑ: ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ: υπό του Διοικ. Συμβουλίου Σ.Ν.	Συντακτική 'Επιτροπή: Ι. ΛΙΑΤΣΗΣ - Ν. ΦΙΣΤΑΣ Οικονομική 'Επιτροπή: ΧΡ. ΒΡΑΓΚΟΥ - ΣΤ. ΤΣΙΡΛΗΣ		

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΘΑΝΑΤΟΙ

'Απεβίωσεν εν Καστοριά ο Γεώργιος 'Ι. Λιάτσης, εκφράζομεν συλλυπητήρια.

'Απεβίωσεν εν Νυμφαίω ή Εδγενία Γ. Τζιούτζια. 'Εκφράζομεν συλλυπητήρια. Διά προσφοράν εις μνήμην της χιλίων δραχμών ή 'Εκκλησιαστική 'Επιτροπή 'Αγίου Νικολάου ευχαριστεί.

'Απεβίωσεν εν 'Αμυνταίω και εκηδεύθη εν Νυμφαίω ο 'Ιωάννης Θ. Νάτσης. Θερμά συλλυπητήρια.

.....

ΔΩΡΕΑΙ

'Η εν Καστοριά κ. Γκίτσα Μουστάκα προσέφερεν εις τόν Σύνδεσμον μας χιλίας δραχμάς εις μνήμην του αδελφου της Γεωργίου Ν. Γκιάκα.

'Εκφράζομεν ευχαριστίας

'Ο κ. Μιχαήλ Νικ. Δόδος προσέφερεν εις τόν Σύνδεσμον χιλίας δραχμάς. 'Εκφράζομεν ευχαριστίας

'Η κ. Μερρόπη Παναγ. Κοπελιάρη ('Αθήναι) προσέφερεν πεντακοσίας δραχμάς. 'Εκφράζομεν ευχαριστίας

.....

'Ομαδικοί Γάμοι

ΕΞΗΓΗΣΙΣ

'Ο Σύνδεσμος Νυμφαιωτών, βάσει του Καταστατικού του, εις τας γενομένας τη 30 Μαρτίου Κοινοτικάς εκλογάς του Νυμφαίου ετήρησε στάσιν ουδέτερότητος και απέφυγεν οίανδήποτε ανάμειξιν. 'Εάν Μέλη τινά του Δ. Συμβουλίου εξέδηλωσαν προτίμησιν τινα, τούτο ήτο δικαίωμα ενός εκάστου ως άτομον να λάβη την οίανδήποτε θέσιν. 'Η πράξις των όμως αυτή ουδόλως αντιπροσώπευε γνώμας ή διαθέσεις του Συνδέσμου. 'Ανάλογος υπήρξε και ή στάσις της 'Εφημερίδος μας, εις τας στήλας της οποίας ουδέμία προτίμησις εσημειώθη. Δέν επαύσαμεν να ζητώμεν ποικιλοτρόπως από τούς εν Νυμφαίω διαμένοντας προς δημοσίευσιν ύλην και ειδήσεις περι των συμβαινόντων εν τη Πατρίδι, ίνα ενημερώνονται οί Πατριώται. Τά εκάστοτε δέ αποστελλόμενα καταχωρούνται ευχαρίστως. Ουτως ελήφθη επιστολή του κοινοτικού Συμβούλου κ. Κ. Α. Μπουιάρη με νέα του Νυμφαίου, τά όποια καταχωρήθησαν εις τό φύλλον του Μαρτίου. 'Η επιστολή αυτή φέρει ήμερομηνίαν 17 Φεβρουαρίου, δηλαδή έγγραφή εις άνυποκτον χρόνον, έναν μήνα πρό ιής άνακηρύξεως των όποψηφίων και τεσσαράκοντα πέντε ήμέρας πρό των εκλογών. 'Εδόθη εις τό τυπογραφείον τη 20 Φεβρουαρίου και περιλαμβάνει νέα Κοινοτικά, 'Εκκλησιαστικά, Σχολικά και Κοινωνικά της Πατρίδος μας άνευ προεκλογικής τινος ύποδείξεως. 'Η εφημερίς εκ καθήκοντος ευχαριστεί τόν κάθε πληροφοριοδότην. Αυτή είναι ή αλήθεια και πάν άλλο διαδιδόμενον διαψεύδεται. Εις τό Γραφείον του Συνδέσμου ή εις τό άτομικόν μου τοιοϋτον δέν ειχον την τιμήν να δεχθώ επισκεψιν ουδένός εκ των κ.κ. όποψηφίων Συμβούλων ή Πρόεδρων της Κοινότητος Νυμφαίου. Χρήσιμον θά ήτο να νοιώσωμ άναντες οί Νυμφαιώται τό νόημα, αποστολήν και άνωτέρους στόχους της «Φωνής του Νυμφαίου» και να μη επιδίδωνται εις εύκόλους άνεδαφικά παρεξηγήσεις. Διά να είναι ή στήλη των «Κοινωνικών» πλέον ενήμερος και όρθώτερον διατυπωμένη, χρειαζόμεθα άνταποκρίσεις και πρό παντός προθυμίαν πολλών, τας όποιας δέν έχομεν. Πρός τούτους εις καλή ότι ουδέποτε ηύρε θέσιν εις την εφημερίδα μας πρόθεσις τις δική ή επίζημία εναντίον ουδένός. 'Η επί τρία τέταρτα αιώνος γνωστή δημοκρατική μου ψυχοσύνθεσις δέν μου επιτρέπει διακρίσεις εναντι Πατριωτών, άνεξαρτήτου ήλικίας, συγγενείας, πλούτου, φτώχειας, τέχνης, μορφώσεως και διαθέσεως αυτών.

Προσκαθείτε να κατανοήσητε οί πάντες, ότι ή πάσα φωνή όλων των Νυμφαιωτών, ως συμβαίνει εις τούς 'Ανθρώπους, είναι μοιραϊον και φυσικόν, εις τινα στιγμήν δι' εκαστον, να σιγήση. 'Η φωνή όμως της έννοιας της Πατρίδος μας, ή φωνή του Νυμφαίου δέν πρέπει να σιγήση. Με τά ίδια αισθήματα προς όλους τούς Πατριώτας.

'Ο Πρόεδρος του Συνδέσμου Ν. Γ. ΦΙΣΤΑΣ, Ιατρός.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

'Αγαπητοί μου Νυμφαιώται και Νυμφαιώτισσαι,

Συγκεκινημένος βαθύτατα αισθάνομαι την ανάγκην, τόσον εγώ, όσον και οί εκλεκτοί μου Σύμβουλοι, όπως διά την εκτίμησιν και αγάπην, που μας περιβάλατε δίδοντας την ψήφον σας και χαρίζοντας την νίκην μας, σās ευχαριστήσωμεν όλους θερμώς διά της «Φωνής του Νυμφαίου», ή όποια αποτελει τόν πυρήνα ενημερώσεως των άπανταχού Νυμφαιωτών. Σās καλώ όλους γενικά να μās βοηθήσητε εις τό πράγματι δύσκολον έργον τό όποιον αναλαμβάνομεν. Είμαι βέβαιος ότι θά έχωμεν την άμμεσον συμπαράστασιν του Συνδέσμου μας και με την βοήθειαν του ύψιστου Θεού θά επιτύχωμεν ένα λαμπρόν μέλλον. 'Απαντες υποσόμεθα ότι θά διαθέσωμεν όλας μας τās δυνάμεις, πνευματικάς και υλικάς, διά την προκοπήν και τό καλόν του τόπου. 'Υποσόμεθα επίσης ότι με την λήξιν του εκλογικού άγώνος όλοι οί Συμπολίται θά είναι ίσοι και δέν πρόκειται να άδικήσωμεν κανέναν. Στόχος μας θά είναι να διατηρήσωμεν και να δημιουργήσωμεν ένα ΝΕΟΝ ΝΥΜΦΑΙΟΝ (ΝΕΒΕΚΑ) άξιον της Ιστορίας του, και των φιλοπόνων πολιτών του.

Σās ευχαριστώ.

Κ. Α. ΜΠΟΥΤΑΡΗΣ
 Πρόεδρος Κοινότητος Νυμφαίου
 εκλεγείς τη 30 Μαρτίου

ΘΕΡΜΟΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

'Η «Φωνή του Νυμφαίου» παρακολουθεί και συμμετέχει εις την άγωνίαν ύπάρξεως, υπό της οποίας έχουν κυριευθή τελευταίως οί έναπομεινάντες εν τη ιερή Κοιτίδι ήμων ήρωικοί Νυμφαιώται. 'Η προσήλωσις των εις τά «Πάτρια» εμπνέει θαυμασμόν και επαυξάνει τά προς αυτούς αισθήματα αγάπης, στοργής και ένδιαφέροντος. 'Επιβάλλεται την χούφταν ταύτην των Νυμφαιωτών να άτενίξη τις μετά ιδιαίτερας προσοχής, διότι εις τούς δυσκόλους καιρούς και τās πονηράς ήμέρας της σήμεραν που διερχόμεθα ή διάσωσις ενός έθνικου στίγματος, οίον υπήρξε και είναι τό Νυμφαίον εν τφ χώρφ της Δυτικής Μακεδονίας, είναι 'οχι μόνον καθήκον ή άπλή ανθρωπιστική άρετή, αλλά κυριολεκτικώς έθνική ανάγκη. Αυτό λοιπόν έπραξεν ή Κυβέρνησις μας. Χαιρετίζομεν με αισθήματα εγνωμοσύνης και τοιαυτα άνακουφίσεως πατριωτικής την σφύρανα πράξιν των εν τφ Νομφ Φλωρίνης κυρίων 'Αρμοδιών, οί όποιοι, ως πληροφορούμεθα, παρεχώρησαν εις άκλήρους Νυμφαιώτας εκτασιν τριακοσίαν πενήκοντα στρεμμάτων εκ του χώρου Χειμαδίτιδος. 'Η πράξις των αυτή, πλήν της σφωφροσύνης, έμπεριέχει και διορατικότητα έθνικην και άποτελει προσπάθειαν στερεώσεως και συγκρατήσεως εν τφ πολυτιμφ Ιστορικφ χώρφ των μās εκατοντάδος σκληροτραχήλων και υπερηφάνων όρεσιβίων 'Ελλήνων εις την άετοφωλήν των. Είναι μια άνταπόδοσις εις παλαιάν όφειλήν και μία εκδήλωσις στοργικής προνοίας του Κράτους προς τούς Μακεδονομάχους Νυμφαιώτας. 'Ο Σύνδεσμος Νυμφαιωτών που ήγωνίσθη σθεναράς επί του θέματος τούτου εκφράζει την χαράν του και την βαθειαν ίκανοποίησιν.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΟΝ

'Ο Σύνδεσμος Νυμφαιωτών πέμπει θερμά συγχαρητήρια εις τό νεοεκλεγέν Κοινοτικόν Συμβούλιον Νυμφαίου και ευχεταί πάσαν πρόοδον διά τό καλόν της Πατρίδος μας,

Κάπου-κάπου δημοσιεύονται τελεται όμαδικών Γάμων. Οδδέν και τον όμως υπό τον ήλιον. Οί Πρόγονοι μας Νιβεσιάνοι ζούσαν κοντά στην λίμνη Ζάζαρι και υπέφερον πολύ από τās πείσεις των Τουρκαλβανών. Τά πάντα έγινοντο με μουσικότητα. 'Εκκλησίασμα, σχολείον, γάμοι, κ.τ.λ. Ουτοι έγινοντο την άνοιξιν μουσικά και πολλοί ταυτοχρόνως διά λόγους άσφαλείας. Εις μίαν τοιαύτην τελετήν όμαδικών γάμων πρό εξακοσίων ετών κατέφθασεν άπόλοπασμα από δώδεκα Τουρκαλβανούς, οί όποιοι άπήγησαν να γίνον κομμάτοιο. 'Ο τότε κοτζάμπασης του Ζάζαρι έφερεν αντιρρήσεις ισχυριζόμενος διαφοράν θρησκείας και έδδρη άγρίως υπό των Τούρκων. 'Επικολούθησε συμπολή, υπερίσχυαν οί χριστιανοί και εκρέμασαν από μίαν καρυδιάν στο κέντρο του χωριοϋ τούς ένδεκα Τουρκαλβανούς. Τόν δωδέκατον τον έστειλαν στον 'Αρχηγόν των εις Φλώριναν. Οθτος έξηγγιώθη και διέταξεν την τελείαν καταστροφήν του Ζάζαρι. 'Εστάλη ποίος στρατός και ή μάχη διήκεσε δέκα ήμέρας. Οί χριστιανοί διασκορπίσθησαν εις τά πλησίον βουνά και ό όμαδικός γάμος συνεχίσθη στην τοποθεσίαν «Νιβεάστας», όπου είναι τό σημερινόν Νυμφαίον. Εις τās μάχας αυτάς παρά τό κοκκινονέρι διεκρίθησαν οί καπετανόιο Ρόσας, Δάγιος, Γκόνας, Πούλιας, Παντέκας και άλλοι. Αυτά λέγει ο θρόλος.

ΜΙΧΑΗΛ ΛΟΥΣΤΑΣ
 Χρυσόχοος - Νυμφαιώτης